

“EPR is het zoveelste bewijs dat Nederland dringend behoefte heeft aan een Kennisplatform Boomziektes”

Eikenprocessierups is nu een meer dan een decennium in Nederland aanwezig, maar er lijkt de afgelopen jaren om de zoveel tijd een nieuwe boomziekte of –plaag bij te komen. Met veel enthousiasme wordt getracht de plagen en ziektes het hoofd te bieden, maar er zijn zovéél ziektes, dat er bij opdrachtgevers een dringende behoefte is ontstaan aan een overstijgend kennisplatform en aan overkoepelende sturing, kennisvergaring, en onderzoek. Van de lepenbestrijding in Noord Nederland hebben we geleerd dat samenwerking loont. De Stichtingen Iepenwacht Groningen en Friesland hebben namelijk 2,4 miljoen ontvangen uit het Waddenfonds voor herplant. Dit was een individuele gemeente natuurlijk nooit gelukt. Een ander mooi voorbeeld is hoe we in Nederland omgaan met brand en herstel van schade door brand. We hebben een brandweer en we zijn voor brand verzekerd. Kunnen we iets leren van dit soort voorzieningen en ervaringen waarmee we een organisatie kunnen vormen die ziekteoverstijgend werkt? Dat is de cruciale vraag.

Van de lepenbestrijding in Noord Nederland hebben we geleerd dat samenwerking loont

Versnippering van kennis over boomziektes en plagen leidt tot onduidelijkheid, verspilling van middelen en niet tot het gewenste resultaat. Als je een vraag hebt over een bepaalde boomziekte heb je liever met een centraal aanspreekpunt van doen. Dat centrale aanspreekpunt kan jou dan doorverwijzen naar de juiste gespecialiseerde partij of persoon. Bij het oprichten van een Kennisplatform bomenziektes staat een gebrek aan geld nog in de weg, alhoewel er een behoorlijk breed draagvlak blijkt te zijn naar aanleiding van onderzoek van een Larenstein-student. Partijen zoals brancheverenigingen, de universiteit, of gemeentelijke instanties willen zich er in naam best aan verbinden, maar kunnen niet zomaar een geldkraan opendraaien, want zij hebben zelf te maken met bezuinigingen en moeite om rond te komen.

Als je een vraag hebt over een bepaalde boomziekte heb je liever met een centraal aanspreekpunt van doen

In februari buigt een kersvers bestuur zich over een oprichting. Eén van de mogelijkheden om een financieringsstructuur daarvoor op te richten is in de vorm van een laagdrempelige abonnementsvorm op basis van een groot volume aan abonnees. Dat kan eventueel in de vorm van een coöperatief model, waarin de leden op een democratische manier meebepalen over de activiteiten van het Kennisplatform. Grote aantallen zouden we willen bereiken door bijvoorbeeld een branchevereniging aan ons te binden en een abonnement te laten afsluiten voor al haar leden. We kunnen congressen houden, onderwijs en cursussen verzorgen en evenementen organiseren. Dit levert inkomsten op. Met daaruit voortvloeiende winst zouden onderzoeken bekostigd kunnen worden. Ook kun je met een groot draagvlak een beroep doen op overheden. Een groep van duizend leden geeft al een aardige machtspositie richting de politiek. Stel dat

Een groep van duizend leden geeft al een aardige machtspositie richting de politiek

er daadwerkelijk iets onderzocht moet worden, dan kan daar subsidie voor geclaimd worden. Want nu is het zo dat de overheden geen enkele noodzaak voelen om geld uit te geven aan onderzoek naar boomziektes en plagen. Zij vinden het niet belangrijk genoeg, Wageningen Universiteit moet met steeds minder geld zien rond te komen, of met helemaal niets. Daarom is het tijd dat we uit onze eigen schaduw stappen en iets tastbaars gaan opzetten. 28 februari wordt een bestuur opgericht en we hopen er het beste van!

Thale Roosien, Cyber bv.